

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **J. M.**, nar. X, bytem X, zastoupen Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem, se sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 10**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10 – Vršovice, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 1. 11. 2021 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 19. 9. 2021 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), evidovanou pod sp.zn. 39 Si 295/2021.
- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že žalovaný přípisem ze dne 30. 9. 2021 poskytl žalobci informace jen částečně. Dne 6. 10. 2021 proto podal proti částečnému neposkytnutí informace stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. k Ministerstvu spravedlnosti. To do dne podání žaloby nijak o stížnosti nerozhodlo. Dále uvedl, že ke stížnosti odpověděl dne 7. 10. 2021 žalovaný, avšak požadované informace

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

opětovně neposkytl, když neodpověděl na otázky č. 2 až 4 a 9 žádosti a ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí informace. Žalobce tak konstatoval, že nebyly poskytnuty všechny informace, které požadoval. Rovněž zdůraznil, že v rámci stížnosti zaslal žalovanému jako vzor odpověď Krajského soudu v Hradci Králové, kterou demonstroval obsah a formu poskytnutých informací. Ani v tomto rozsahu však informace neobdržel.

- [3] Dále žalobce konstatoval, že nebyly dodrženy lhůty dle ustanovení § 16a odst. 5 a 8 zákona č. 106/1999 Sb., neboť ministerstvo nerozhodlo o stížnosti ve lhůtě 15 dnů (odst. 8), a zároveň marně uplynula lhůta pro předání věci (odst. 5). Lhůta pro vyřízení tak dle žalobce uplynula nejpozději dne 29. 10. 2021, počítaje v to i zákonnou lhůtu pro předání věci nadřízenému orgánu.
- [4] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 19. 9. 2021.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její odmítnutí, resp. zamítnutí. Nejprve uvedl, že pokud žalobce nesouhlasil s vyřízením žádosti v autoremeduře (odpověď žalovaného ze dne 7. 10. 2021) byl oprávněn podat novou stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. datovanou od okamžiku, kdy žalovanému, jakožto povinnému subjektu uplynula lhůta pro předání stížnosti nadřízenému orgánu dle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2008, č.j. 11 Ca 119/2008-63). Žalovaný tak dospěl k závěru, že žalobce ještě nevyčerpal bezvýsledně prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Navrhoval proto odmítnutí žaloby pro nepřípustnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.
- [6] Dále žalovaný uvedl, že žalobce v žádosti o informace uvedl, že informace požaduje s ohledem na jeho diplomovou práci, přičemž žádal, aby žalovaný předešel postupu podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., tj. nevyměřoval mu úhradu v souvislosti s poskytnutím informace. Přípisem ze dne 30. 9. 2021 žalovaný zodpověděl body 1), 5), 7), 8) a 9) a současně žalobci sdělil, že ostatní body zodpovědět nelze, aniž by byla vyměřena úhrada pro mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Zároveň žalobce požádal o vyjádření, zda žádá vyhledání těchto informací [body 2), 3), 4) a 6) žádosti] s tím, že v takovém případě mu bude vyměřena úhrada.
- [7] Žalovaný rovněž uvedl, že ve své stížnosti ze dne 6. 10. 2021 žalobce neuvedl konkrétní důvody, proč považuje odpověď žalovaného za nedostatečnou. I přesto žalovaný zrevidoval svůj postup a vyhověl stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., a to s přihlédnutím k přiložené odpovědi Krajského soudu v Hradci Králové. Upozornil však na to, že Krajský soud v Hradci Králové k bodům 2-5) uvedl, že tyto nelze zodpovědět s ohledem na to, že u tohoto soudu nebyla v daném období podána žádná uvedená žaloba. Přípisem ze dne 7. 10. 2021 tak žalovaný nově vyhověl žalobci v bodě 6) a dále byla doplněna část údajů v bodech 7) a 8), žalobce pak byl rovněž odkázán na webové stránky Ministerstva spravedlnosti, kde jsou zveřejňovány veškeré statistické údaje a analýzy. K bodům 2-4) žalobci sdělil, že neeviduje žádné statistiky a informace a tyto by musely být zjišťovány manuálně vyhledáváním v předmětných spisech. Proto žalobce opětovně požádal o vyjádření, zda má přistoupit k vyměření úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. K bodu 9) pak doplnil, že konkrétní dohledová činnost probíhá obdobně, jako je nastíněna v odpovědi Krajského soudu v Hradci Králové. V tomto přípisu pak žalovaný požádal žalobce o vyjádření, zda trvá na podané stížnosti, s tím, že pokud

ano, tak bude obratem postoupena na Ministerstvo spravedlnosti. Žalovaný uvedl, že žalobce se k tomuto přípisu, který mu byl doručen do datové schránky, nijak nevyjádřil. Dne 18. 10. 2021 mu proto žalovaný zaslal urgenci, na kterou žalobce také nereagoval.

- [8] Žalovaný tak shrnul, že nemá za to, že by v souvislosti s vyřizování žádosti o informace vedené pod sp.zn. 39 Si 295/2021 došlo k nečinnosti.
- [9] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve které uvedl, že žalovaný je nadále nečinný, neboť nepředložil věc Ministerstvu spravedlnosti k vyřízení. Dále zpochybnil kvalitu odkazu žalovaného v rámci odpovědi na bod 6) žádosti o informace, neboť žalovaný nezohlednil skutečnost, že běžný průměrně znalý občan se obvykle nebude příliš orientovat v rozhraní internetového statistického portálu infoData. Z pohledu průměrně znalého občana může být problematické se dále „proklikat“ až k jím požadovaným datům. U běžného žadatele pak dle žalobce nelze předpokládat ani orientační znalost jednotlivých výkazů a jejich obsahu. Dle žalobce by tak odkaz měl být podrobnější.
- [10] Dále žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se materiálního pojetí rozhodnutí s tím, že na přípis žalovaného ve vztahu k bodům 6) až 8) žádosti nelze nahlížet jako na rozhodnutí v materiálním smyslu. V odkazu žalovaného na webový portál infoData nelze dle žalobce spatřovat přímé poskytnutí informace, ani se nejedná o nepřímé poskytnutí (odkazem na zveřejněnou informaci). Obsah přípisu pak dle žalobce není možné považovat ani za odmítnutí žádosti o informace. Zdůraznil rovněž, že odkaz na požadované informace mu byl zaslán opožděně. Vzhledem k tomu, že žádost byla podána dne 19. 9. 2021, tak nebyl odkaz žalovaného v přípisu ze dne 30. 9. 2021 včasný. Žalobce totiž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2020, č.j. 9 As 296/2019-29, dle kterého je lhůta dle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. propadná – pokud tedy povinný subjekt odkáže žadatele na již zveřejněnou informaci po uplynutí této lhůty, nemá takový úkon účinky vyřízení žádosti o informace. Žalobce dále předložil soudu rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2022, č.j. 55A 65/2021-26, kde byla soudem projednána a rozhodnuta obdobná věc.
- [11] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [12] Dne 19. 9. 2021 podal žalobce u žalovaného žádost o informace podle zákona č. 106/199 Sb., v níž žádal z důvodu zpracování diplomové práce o poskytnutí následujících informací:
- „1) Kolik žalob na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení bylo u místního soudu podáno v letech 2016, 2017, 2018, 2019 a 2020?
 - 2) Kolik žalob v souvislosti s výše uvedenou otázkou bylo alespoň částečně úspěšných?
 - 3) Jaká byla výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1?
 - 4) Jaká je výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1 celkem?
 - 5) V kolika případech byl u žalob na náhradu škody způsobených nesprávným úředním postupem uzavřen soudní smír v letech dle otázky č. 1?
 - 6) Kolik činí u místního soudu průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020?
 - 7) Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 3 roky?
 - 8) Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 6 let?

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

9) *Jakým způsobem místní soud přistupuje k předcházení vzniku soudních průtahů?*“

- [13] Zároveň žalobce požádal povinný subjekt, aby mu vyhověl a předešel postupu podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., s tím, že jeho cílem je výzkum dané problematiky, nikoliv zatěžování povinného subjektu.
- [14] V přípisu ze dne 30. 9. 2021 žalovaný k bodu 1) žádosti uvedl, že zdejší soud ke zmíněným řízením eviduje kód 6105, přičemž vyhledání dle tohoto kódu mělo následující výsledek:

2016	0
2017	2
2018	2
2019	4
2020	5

- [15] Dále k tomuto bodu žalovaný uvedl, že je možné, že reálná čísla budou odlišná, protože řízení bývají opatřována statistickými kódy až po právní moci. Je tedy pravděpodobné, že řízení je více. Uvedl, že reálné číslo by bylo možné zjistit jedině vyhledáním všech řízení vedených proti ČR – Ministerstvu spravedlnosti, což by znamenalo, že by se muselo manuálně projít stovky řízení, aby bylo zjištěno, zda je předmětem náhrada škody za nepřiměřenou délku řízení. K bodům 2) až 4) žádosti uvedl, že tyto informace se statisticky nikde neevidují, přičemž by musela být vytvořena nová statistika, a to manuálním vyhledáváním ve všech dotčených spisech. K bodu 5) žádosti uvedl, že soud neeviduje žádný uzavřený smír (ve spisech, které byly dohledány dle výše uvedeného statistického kódu). K bodu 6) žádosti uvedl, že uvedené informace soud statisticky neeviduje, opět by musela být manuálně vytvořena nová statistika. Zároveň upozornil na to, že uvedenými statistikami by mohlo disponovat Ministerstvo spravedlnosti, a proto žalobci doporučil, aby se na něj obrátil. K bodům 7) a 8) žádosti uvedl, že soud eviduje řízení následujícím způsobem: řízení trvající přes 3 roky do 5 let – 155 věcí; řízení trvající přes 5 let do 7 let – 92 věcí. K bodu 9) žádosti uvedl, že dohledová činnost soudu se řídí zákonem č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Konkrétní úkoly dohledové činnosti jsou pak stanoveny předsedkyní Městského soudu v Praze.
- [16] V závěru přípisu žalovaný uvedl, že jelikož žalobce požadoval, aby soud předešel postupu dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., tak jsou informace poskytnuty tímto způsobem. Zároveň žalobce informoval pro případ, že by žádal vyhledání informací [např. body 2) až 4) žádosti], tak že by byla vypočtena a vyměřena úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Požádal jej proto, aby o takto rozsáhlé vyhledávání, obratem požádal, pokud jej bude chtít provést; jinak bude žádost považována za vyřízenou.
- [17] Dne 6. 10. 2021 podal žalobce u povinného subjektu stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. Ve stížnosti uvedl, že přípis žalovaného ze dne 30. 9. 2021 považuje za nedostatečný, neboť neobsahuje konkrétní odpovědi na některé otázky, jež byly povinnému subjektu položeny. Ke stížnosti přiložil odpověď Krajského soudu

v Hradci Králové jako demonstraci svědomitého a perfektního přístupu tohoto soudu k předmětné žádosti. Doplnil, že tímto způsobem může odpovědět i žalovaný.

- [18] Přípisem ze dne 7. 10. 2021 žalovaný ke stížnosti k bodu 6) zaslal statistiku průměrných délek řízení za rok 2020. Dále k bodu 7) až 8) žádosti uvedl, že žalobci byla chybně sdělena pouze část údajů. Uvedl, že soud neeviduje k řízením žalobcem uvedená rozpětí nad 3 roky a nad 6 let, neboť u civilních věcí eviduje pouze, zda trvají 3-5 let, 5-7 let či více jak 7 let. Následně uvedl přehled civilních řízení k září 2021: 148 řízení, která jsou starší 3-5 let, 88 řízení, která jsou starší 5-7 let, a 61 řízení starších 7 let. K opatrovnické a trestní agendě uvedl, že zde jsou období sledována jiným způsobem, a to takto: Opatrovnická řízení – k září 2021 evidováno v opatrovnické agendě PaNc: 119 řízení starších 6 měsíců, 102 řízení starších 1 roku, 16 řízení starších 3 a 5 let; Trestní řízení – k září 2021 evidováno: 15 věcí starších od 6 měsíců do 1 roku, 5 věcí starších od 1 do 2 let, 2 věci starší od 2 do 5 let, 0 věcí starších od 5 do 7 let, 0 věcí starších 7 let. Dále byl žalobce odkázán na webové stránky Ministerstva spravedlnosti (www.justice.cz – E-slужby a Infoservis – Statistiky – Statistické údaje), kde toto zveřejňuje veškeré statistické údaje a analýzy.
- [19] Dále žalovaný v přípisu uvedl, že jelikož žalobce neuvedl, které odpovědi považuje za nedostatečné, tak u bodů 1) a 5) bylo dle jeho názoru plně zodpovězeno s ohledem na dohledanou statistiku kódu 6105 – náhrada škody za nepřiměřenou délku soudního řízení. K bodům 2) až 4) pak soud neeviduje uvedené statistiky a informace by musely být zjišťovány manuální vyhledáváním v předmětných spisech. Opakovaně tady žalobce žádal o vyjádření, zda má přistoupit k vyměření úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, která bude vypočtena na základě průměrné časové dotace na jeden spis x množství spisů dohledaných dle statistického kódu 6105. K bodu 9) žalovaný odkázal na původní odpověď s tím, že konkrétní dohledová činnost probíhá obdobně, jako je nastíněna v přiloženém přípisu Krajského soudu v Hradci Králové. Závěrem byl žalobce ještě vyzván k odpovědi, zda trvá na podané stížnosti s ohledem na tento přípis. Pokud ano, tak bude stížnost obratem postoupena Ministerstvu spravedlnosti k vyřízení.
- [20] Ve spisu je rovněž založena urgence žalovaného ze dne 18. 10. 2021, kterou bylo urgováno vyjádření žalobce na přípis žalovaného ze dne 7. 10. 2021. Žalobce byl poučen, že pokud nebude na urgenci z jeho strany reagováno, tak bude žalovaný považovat žádost za zcela vyřízenou, a to včetně podané stížnosti. Žalobci byla dána lhůta 5 dnů na reakci.
- [21] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [22] Účastníci řízení s projednáním věci bez jednání souhlasili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [23] Městský soud dále na základě podané žaloby posoudil tvrzení žalobce o nečinnosti žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (ustanovení § 81 s.ř.s.).
- [24] Městský soud nejprve zkoumal naplnění podmínek řízení, zejména zda je žaloba přípustná, tedy především zda žalobce bezvýsledně vyčerpал všechny možnosti obrany, které procesní předpis stanovil k ochraně jeho práva. Soud dospěl k závěru, že žalobce tuto podmínku splnil, když dne 6. 10. 2021 podal u povinného subjektu (žalovaného) stížnost podle

ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., která je prostředkem k ochraně nečinnosti žalovaného – srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č.j. 5 As 18/2017-40.

- [25] Žalovaný sice namítal, že stížnost vyřídil „autoremedurou“, a proto si měl žalobce proti takovému vyřízení podat stížnost novou, nicméně soud dospěl k závěru, že takový postup by vedl jen ke kumulování úkonů v řízení a jeho protahování. Pokud tedy žalobce měl za to, že jeho stížnost nebyla předmětnou „autoremedurou“ vyřízena (bez ohledu na to, zda tento závěr žalobce je či není důvodný), tzn., že stížnost měla být předána nadřízenému orgánu dle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., tak jej dle soudu nelze „nutit“, aby proti tomuto nepředání brojil další stížností.
- [26] S ohledem na to, že žaloba byla podána v situaci, kdy marně uplynula lhůta stanovená povinnému subjektu dle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. (7 dnů) k předložení stížnosti nadřízenému orgánu a lhůta stanovená nadřízenému orgánu k vyřízení stížnosti dle ustanovení § 16a odst. 8 téhož zákona (15 dnů), tak byl žalobce oprávněn se proti tvrzené nečinnosti bránit žalobou dle ustanovení § 79 a násl. s.ř.s., kterou podal dne 1. 11. 2021. Z hlediska ochrany proti nečinnosti správního orgánu není určující, která z těchto dvou lhůt byla překročena, tedy který orgán porušil své povinnosti při vyřizování stížnosti. Marným uplynutím takového počtu dnů, který odpovídá součtu délek obou lhůt, lze mít za to, že stížnost, jakožto prostředek ochrany proti nečinnosti, byla vyčerpána bezvýsledně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č.j. 6 As 21/2016-42). Procesní podmínky věcného projednání žaloby tedy byly dle soudu splněny.
- [27] Věcně soud o žalobě uvážil následovně:
- [28] Žalobce v podané žalobě vymezil nečinnost žalovaného ve vztahu k jeho žádosti o informace ze dne 19. 9. 2021 tak, že žalovaný vůbec neodpověděl na otázky č. 2) až 4) a 9) žádosti; v replice pak zpochybnil odpovědi žalovaného na body č. 6) až 8) žádosti. Zároveň však v žalobním petitu navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o (celé) jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 19. 9. 2021.
- [29] Podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.: *„Pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.“*
- [30] Podle § 14 odst. 5 téhož zákona nebrání-li neúplnost nebo nesrozumitelnost žádosti podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. a) a b) zákona č. 106/1999 Sb. jejímu vyřízení, povinný subjekt v případě, že se požadované informace nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli [písm. c)], příp. nerozhodne-li podle ustanovení § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [písm. d)].
- [31] Podle ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona: *„Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“*
- [32] Z citované zákonné úpravy vyplývá, že povinný subjekt může žádost o informace, k níž se vztahuje jeho působnost, vyřídit následujícími způsoby (resp. každou její část odděleně jedním z popsaných způsobů):

- a) ve lhůtě 7 dnů ode dne podání žádosti žadateli sdělí údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází (ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.), nebo
- b) ve lhůtě 15 dnů ode dne podání žádosti poskytne informaci v souladu se žádostí [ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) téhož zákona], nebo
- c) ve lhůtě 15 dnů ode dne podání žádosti vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti (ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona).

[33] Nečinným tak může být povinný subjekt jen tehdy, pokud přes uplynutí uvedených lhůt ke dni rozhodování soudu nepostupoval (byť i jen ve vztahu k části žádosti) ani jedním z uvedených způsobů. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 4. 2017, č.j. 4 As 12/2017-21, konstatoval: „*Při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (1) Povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 zákona č. 106/1999 Sb.], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným.*“ Jinými slovy řečeno, aby byla vyloučena nečinnost povinného subjektu, musí všechny části žádosti vyčerpat některým/i z uvedených postupů.

[34] Soud se proto dále zabýval, jakým způsobem žalovaný reagoval na jednotlivé body obsažené v žalobcově žádosti o informace.

[35] K bodům č. 1) a 5) žádosti soud uvádí, že tyto žalobce ani v žalobě ani v replice nezmínil v tom smyslu, že by žalovaný na předmětné otázky neodpověděl. Vypořádáním těchto bodů žádosti se tedy soud vůbec nezabýval, neboť ve vztahu k nim žalobce netvrdil, že by byl žalovaný nečinný.

[36] Žalobce výslovně v podané žalobě napadl odpověď žalovaného na body č. 2) až 4) žádosti, ve kterém byly položeny doplňující otázky v souvislosti s prvním bodem žádosti, tzn. v souvislosti se žalobami na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení, podanými v letech 2016 až 2020 (počet alespoň částečně úspěšných žalob; výše průměrně přiznané náhrady nemajetkové újmy; výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy za uvedené roky celkem). Odpověď žalovaného na tyto body pak dle názoru soudu byla přesně v duchu žádosti, neboť žalovaný uvedl, že tyto informace se nikde statisticky neevidují, přičemž by musela být vytvořena nová statistika, a to manuálním vyhledáváním ve všech dotčených spisech, což by tedy vyžadovalo postup dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., kterému chtěl žalobce předejít. Žalovaný tak ve vztahu k bodům č. 2) až 4) nebyl a není dle soudu nečinný, neboť žalobci k těmto otázkám poskytl v rámci žádosti maximální možné informace s tím, že ponechal na žalobci, aby se rozhodl, zda informace i s vyměřením úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání nadále požaduje, či nikoliv. Skutečnost, že žalobce této možnosti nevyužil a na přípis žalovaného reagoval toliko stížností, nemůže jít k tíži žalovaného v tom smyslu, že by byl nečinný.

[37] Odpověď žalovaného na body č. 2) až 4.) žádosti je pak dle názoru soudu rovněž možné považovat za rozhodnutí v materiálním smyslu. Zdejší soud proto plně odkazuje na přehled judikatury týkající se materiálního pojetí rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.r.s., uvedený např. v bodě 22 a násl. rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 12. 2021,

č.j. 57A 134/2021-71. Za vhodný pak soud k této problematice považuje i odkaz na rozsudky zdejšího soudu ze dne 14. 2. 2022, č.j. 11A 206/2021-25 (srov. zejména body 11 až 14) a ze dne 29. 7. 2022, č.j. 9A 114/2021-79 (srov. bod 29).

[38] Ve světle odkazovaných judikatorních východisek tedy soud posoudil sdělení žalovaného ve vztahu k bodům č. 2) až 4) žádosti a dospěl k závěru, že se v materiálním smyslu jedná o rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce v této části. Ačkoliv je toto sdělení žalovaného stručné a neobsahuje výrok oddělený od odůvodnění, poučení a odkazy na zákonná ustanovení, je z něj jasně patrné, v jaké věci, s jakými účastníky a jak žalovaný rozhodl a proč. Sdělení přitom bylo vydáno v rámci formalizovaného postupu, o němž byla pořízena dokumentace v podobě spisu značky 39 Si 295/2021 a jednoznačně vyjadřuje vůli žalovaného nevyhovět požadavku žalobce na poskytnutí jím požadovaných informací, neboť zjištění těchto informací by vyžadovalo manuální vyhledávání v dotčených spisech, což by si vyžádalo postup dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., který žalobce v podané žádosti výslovně vyloučil. Jedná se tedy o (byť formálně vadné) rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti žalobce. Nečinnostní žaloba žalobce tudíž nemůže být ve vztahu k těmto bodům žádosti důvodná, neboť žalovaný vydal ve věci samé rozhodnutí (přípis ze dne 30. 9. 2021). Nejde sice o rozhodnutí, které by splňovalo všechny požadavky ustanovení § 68 správního řádu a ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb., to by však bylo relevantní až při přezkumu v řízení podle ustanovení § 65 s.ř.s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2020, č.j. 9 As 24/2020-30).

[39] K bodu č. 6) žádosti nejprve žalovaný v přípisu ze dne 30. 9. 2021 uvedl, stejně jako k bodům č. 2) až 4), že se uvedené informace statisticky neevidují, a proto by opět musela být manuálně vytvořena nová statistika, avšak s dovětkem, že předmětnými statistikami by mohlo disponovat Ministerstvo spravedlnosti. V přípisu ze dne 7. 10. 2021 žalovaný k tomuto bodu doplnil, že v přípisu ze dne 30. 9. 2021 pochybil, a proto v příloze tohoto přípisu zaslal žalobci statistiku průměrných délek řízení. Ve vztahu k bodu č. 6) žádosti tak dle soudu žalovaný nebyl a není nečinný, neboť své prvotní pochybení v rámci „autoremedury“ napravil a žalobci požadované informace týkající se průměrných délek trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé za rok 2020 poskytl. Poukaz žalovaného v přípisu ze dne 30. 9. 2017 na to, že by uvedenými informacemi mohlo disponovat Ministerstvo spravedlnosti, a proto žalobci doporučil se na něj obrátit, tak byl „zhojen“ poskytnutím informací na základě přípisu žalovaného ze dne 7. 10. 2021. Z toho důvodu se soud nezabýval tím, zda byl tento poukaz či odkaz žalovaného v přípisu ze dne 30. 9. 2017 včasný či nikoliv, neboť následně došlo ze strany žalovaného k přímému poskytnutí požadovaných informací.

[40] K bodu 7) a 8) žádosti žalovaný v přípisu ze dne 30. 9. 2021 poskytl žalobci přehled řízení s ohledem na jejich délku, přičemž následně v přípisu ze dne 7. 10. 2021 k těmto bodům doplnil další statistické údaje ve vztahu k civilní, opatrovnické a trestní agendě a rovněž žalobce odkázal na webové stránky Ministerstva spravedlnosti, kde jsou zveřejňovány veškeré statistické údaje a analýzy.

[41] Žalobce v žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2020, č.j. 9 As 296/2019-29, podle kterého „[l]hůta ke sdělení odkazu na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je propadná. Pokud povinný subjekt odkáže žadatele o informaci na zveřejněnou informaci po jejím uplynutí, nemá tento úkon účinky vyřízení žádosti.“

- [42] Zdejší soud tento právní názor Nejvyššího správního soudu plně respektuje, nicméně dospěl k závěru, že v daném případě žalovaný v rozhodných bodech [č. 7) a č. 8)] nevyřídil žádost žalobce pouhým odkazem na webové stránky Ministerstva spravedlnosti (www.justice.cz – E-slужby a Infoservis – Statistika – Statistické údaje z oblasti justice), ale v přípisu ze dne 7. 10. 2021 žalobci poskytl podrobné statistické informace ve vztahu k počtu jednotlivých řízení s ohledem na jejich délku. K civilním řízením uvedl, že k září 2021 eviduje 148 řízení, která jsou starší 3-5 let 88 řízení, která jsou starší 5-7 let, a 61 řízení starších 7 let; k opatrovnickým řízením uvedl, že k září 2021 je evidováno v opatrovnické agendě PaNc 119 řízení starších 6 měsíců, 102 řízení starších 1 roku, 16 řízení starších 3 a 5 let; a k trestním řízením, že k září 2021 je evidováno 15 věcí starších od 6 měsíců do 1 roku, 5 věcí starších od 1 do 2 let, 2 věci starší od 2 do 5 let, 0 věcí starších od 5 do 7 let, 0 věcí starších 7 let. Dle soudu se tak žalovaný v případě bodů č. 7) a č. 8) nespolehal na pouhý odkaz na zveřejněnou informaci podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., ale žalobci k jeho žádosti informace přímo poskytl.
- [43] Odkaz na webové stránky Ministerstva spravedlnosti pak nelze dle zdejšího soudu chápat jako přímé vyřízení žádosti v jejích bodech č. 7) a č. 8), ale pouze jako informaci pro žalobce, kde může nalézt všechny (a tedy i případné další) statistické údaje a analýzy, neboť tyto zveřejňuje právě Ministerstvo spravedlnosti.
- [44] Informace o délce řízení u Obvodního soudu pro Prahu 10 v předmětných věcech byla žalobci poskytnuta přímo a doručena v přípisu ze dne 7. 10. 2021, a byť její doručení žalobci překročilo lhůtu 15 dnů stanovenou v ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., žádost v tomto případě byla vyřízena nikoliv odkazem na internetové stránky, ale přímým poskytnutím informace, což je způsob poskytnutí informace, který není spojen s povahou lhůty propadné oproti lhůtě dle ustanovení § 6 odst. 1 téhož zákona, jak je uvedeno ve zmíněném rozsudku Nejvyššího správního soudu. V tomto případě tedy nelze dovozovat, že žádost nebyla vyřízena a že žalovaný je ve vztahu k bodům č. 7) a 8) nečinný.
- [45] Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2022, č.j. 55A 65/2021-26, ve kterém tento zpochybnil odkaz tehdejšího žalovaného (Okresního soudu v Berouně) na internetové stránky www.justice.cz, záložka infoData, výkazy soudů a státních zastupitelství, neboť žalovaný nezohlednil, že *„běžný a průměrně znalý občan se obvykle nebude příliš orientovat v rozhraní internetového statistického portálu infoData. Z pohledu průměrně znalého občana může být problematické se dále „proklikat“ až k jím požadovaným datům. U běžného žadatele nelze předpokládat ani orientační znalost jednotlivých výkazů a jejich obsahu. I v případě, že by žalovaný stihl žalobce odkázat na jím požadovaná data, jeho odkaz by musel být podrobnější. Žalobce by musel obdržet podrobnější návod, jak se k jím požadovaným údajům dostat, například jaké je číslo výkazu, v němž lze žádané informace najít, ale i další instrukce. (...)“*
- [46] Jakkoli tedy zdejší soud dospěl k závěru, že v případě odkazu na webové stránky www.justice.cz se nejednalo o vyřízení informace postupem podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., ale jednalo se pouze o doprovodný odkaz, kterým byl žalobce nasměřován na případné další statistické údaje a analýzy zveřejňované Ministerstvem spravedlnosti, tak ani tento doprovodný odkaz nelze vyhodnotit jako nedostatečný či neurčitý. V rozsudku ze dne 12. 1. 2022, č.j. 8A 116/2021-26, zdejší soud totiž dovodil, že *„samotný zákon o svobodném přístupu k informacím pracuje s určitou mírou znalosti IT technologií u žadatelů, přinejmenším u těch, kteří žádají o informace elektronicky. Vyplyvá to*

z ust. § 6 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, které znemožňuje, aby žadatelé trvali na fyzickém poskytnutí odkázané informace, pokud byla iniciální žádost o informace podána elektronicky a žadateli byl sdělen odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází. Soud má tak za to, že v případě, kdy je žadatel schopný elektronicky žádat o poskytnutí informace, je v oblasti IT technologií disponován natolik, aby dokázal prostřednictvím hypertextového odkazu zpřístupnit si datový soubor (např. ve formátu .xlsx, .xls, .pdf, .docx, aj.) a v něm si dohledat požadovanou informaci. Za takto disponovaného žadatele pak soud považuje i žalobce, který pro komunikaci s žalovaným používal datovou schránku. (...) Rozhodující je přitom to, že se tam nacházejí právě v takové podobě, v jaké je žadatel žádal, a nejde tedy o případ, kdy by žalobce takto dostal pouze data v nezpracovaném stavu, která by musel nejprve seřadit, vyhodnotit, zpracovat za pomoci operací formální logiky nebo operací matematických, aby z nich požadované informace získal.“ Tuto judikaturu soud považuje na případ žalobce za případnější.

- [47] K přípisu Krajského soudu v Hradci Králové pak soud ve shodě s rozsudkem zdejšího soudu č.j. 8A 116/2021-26, uvádí, že „*je chvályhodné, že krajský soud poskytnul žalobci obsáhlé soubory s podrobnými soudními statistikami, ovšem takový postup považuje městský soud za značně nadstandardní, tedy překračující limity povinností soudu jako povinného subjektu, a nelze jeho prostřednictvím hodnotit jiné povinné subjekty. Koneckonců, přílohy poskytnuté krajským soudem nejsou ničím jiným, než výtahem ze statistických listů publikovaných právě na webové stránce odkazované žalovaným. Navíc charakter požadovaných informací je do značné míry obecný a snadno dohledatelný i pro právního laika.*“ Odpověď žalovaného na body č. 7) a č. 8) však dle názoru soudu splňuje i tyto Krajským soudem v Hradci Králové nastavené parametry, neboť je ve vztahu k těmto bodům velmi konkrétní a podrobná.
- [48] Dle soudu pak není pravdou, že by žalovaný vůbec neodpověděl na otázku č. 9) žádosti, jak namítal žalobce v podané žalobě. Předně již v přípisu ze dne 30. 9. 2021 žalobci sdělil, že dohledová činnost se řídí zákonem č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, když konkrétní dohledové činnosti stanovuje předsedkyně Městského soudu v Praze. V přípisu ze dne 7. 10. 2021 pak doplnil, že konkrétní dohledová činnost probíhá obdobně, jako je nastíněna v přípisu Krajského soudu v Hradci Králové, který žalobce přiložil k podané stížnosti. Žalovaný tak dle soudu ani vůči tomuto bodu žádosti nebyl nečinný.
- [49] Nadto Krajský soud v Hradci Králové ve svém přípisu ze dne 29. 9. 2021, č.j. Si 962/2021, na předmětnou otázku, jakým způsobem přistupuje k předcházení vzniku soudních průtahů, odpověděl natolik obecně (personální zajištění, sestavování výkazů o řízeních na jednotlivých úsecích, prověrky plynulosti soudních řízení), že tuto odpověď může v její obecnosti převzít kterýkoli soud v České republice, a proto odkaz žalovaného na tento přípis Krajského soudu v Hradci Králové plně ob stojí. Žalobce pak rovněž nevysvětlil, proč považuje odpověď Krajského soudu v Hradci Králové v tomto bodu žádosti za dostatečnou, resp. proč stejnou (obdobnou) odpověď žalovaného považuje za nedostatečnou.
- [50] Závěrem soud považuje za nutné uvést, že z průběhu řízení vyplývá, že žalovaný plně respektoval požadavek žalobce uvedený v jeho žádosti o informace, tj. nevyměřoval mu v souladu s ustanovením § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, které se mělo týkat bodů č. 2), 3), 4) a 6) žádosti [pozn. soudu: bod č. 6) v průběhu řízení před povinným subjektem odpadl, neboť v rámci přípisu ze dne 7. 10. 2021 byly žalobci informace požadované v tomto bodu žádosti bezplatně poskytnuty]. Zároveň z průběhu řízení vyplývá, že žalovaný se snažil žalobci vyjít

maximálně vyjít vstříc, když jej po vyřízení stížnosti v rámci „autoremedury“ vyzval, zda žalobce s takovým vyřízením souhlasí, či zda má být i přes doplnění odpovědi žalovaného stížnost postoupena na Ministerstvo spravedlnosti. Žalobce na tento přípis ani po urgenci nereagoval, a namísto toho podal proti žalovanému žalobu na ochranu proti nečinnosti.

[51] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 81 odst. 3 s.ř.s. ji zamítl.

[52] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporý úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. února 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu